

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-09-22285-09 גז נ' ארוסי

לפני כבוד השופטת ליעד שגב

התובעת: שיר גז

נגד

הנתבע: עמרי ארוסי

פסק דין

לפני תביעה מכוח סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב - 1982 (להלן: "החוק") על סך 4,000 ₪.

טענות התובעת

לטענת התובעת, קיבלה מן הנתבע ארבעה דברי פרסומת, שנשלחו לכתובת המייל שלה בארבעה מועדים שונים.

התובעת טוענת כי, לאחר שנשלח דבר הפרסומת השני, השיבה במייל חוזר לנתבע וביקשה את הסרתה מרשימת התפוצה, אך למרות זאת המשיכה לקבל דברי פרסומת מן הנתבע.

לטענתה, מעולם לא יצרה קשר עם הנתבע עובר למשלוח הדוא"ל ולא נתנה הסכמתה למשלוח דברי הפרסום.

משבקשות ההסרה לא הועילו, פנתה התובעת לנתבע במכתבי התראה, אשר לא זכו למענה ולפיכך הגישה את התביעה.

טענות הנתבע

לטענת הנתבע, דברי הדואר ששלח לתובעת אינם בגדר פרסומת, שכן הוא מפעיל שירות להשוואת מחירים בענף התיירות.

עוד טוען הנתבע כי התובעת לא ביקשה כי יסירו אותה מרשימת התפוצה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-09-22285-09 גז נ' ארוסי

הנתבע טוען כי את דברי הדואר שלחה חברת שיווק תאילנדית על פי החוק החל בארה"ב. כשהבין שדרישות החוק בארץ שונות, שונו נהלי העבודה והנתבע הפסיק לעבוד עם אותה חברת השיווק.

אציין כי בכתב ההגנה הועלו טענות נוספות, מהן חזר הנתבע במעמד הדיון.

דיון והכרעה

סעיף 30א (א) לחוק קובע:

"דבר פרסומת" – מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת וכן מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה;

אופי ההודעות ששלח הנתבע מלמד כי מדובר בדברי פרסומת על פי הגדרת החוק, שכן יש בהן לעודד רכישת טיסות או חדרי מלון ודווקא באמצעות האתר.

על כן אני קובעת כי לתובעת זכאות לפיצוי על פי הוראות החוק.

על פי סעיף 30א (י) (1) לחוק, רשאי בית המשפט לפסוק פיצויים שאינם תלויים בנזק בסכום שלא יעלה על 1,000 ₪ בגין כל דבר פרסומת שקיבל הנמען. בעת פסיקת הפיצוי, יש להביא בחשבון את השיקולים הבאים:

- (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
- (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;
- (ג) היקף ההפרה

בענייננו, הצהיר הנתבע כי הפסיק לעבוד עם חברת השיווק בחודש יוני 2016, מיד כשהוגשה התביעה הראשונה נגדו והוא הבין כי יש בעיה.

נוכח המועדים המפורטים בכתב התביעה בדבר משלוח דברי הפרסומת, וכשגם במעמד הדיון אישרה התובעת כי לא קיבלה דברי פרסומת מהנתבע לאחר חודש יוני 2016 (ועוד קודם ששלחה מכתבי התראה) אני מאמינה לתובע.

בכך נראה כי הושגה המטרה הראשונה של החוק, אף ללא צורך בהגשת התביעה.

לטענת הנתבע, התובעת יכולה היתה להסיר עצמה מרשימת התפוצה של דברי הפרסומת באמצעות לחיצה על קישור 'הסר' או באמצעות משלוח דוא"ל לכתובת המופיעה בתחתית כל אחד מדברי הפרסומת שנשלחו אליה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-09-22285-09 גז נ' ארוסי

אינני סבורה כי יש להטיל חובה על אדם ללחוץ על קישור 'הסר' במיוחד כשהוא אינו מכיר את השולח.

מנגד, איני רואה מניעה לשלוח מייל לכתובת המופיעה בתחתית הדוא"ל.

התובעת טענה כי "המייל המופיע בפרסומת, מופיע בתחתית המייל, בכתב אפור שקשה מאוד לראות אותו", אך לאחר שהציגה בפני את המייל, התרשמתי שאין הדבר כך וכי כתובת המייל להסרה ברורה ונהירה.

העובדה כי התובעת השיבה למייל שקיבלה במקום לפנות לכתובת המייל שסופקה לה בדברי הפרסומת אינה יכולה לפעול לחובת הנתבע.

באשר להיקף ההפרה, מדובר בארבעה דברי פרסומת שנשלחו בטווח זמן של שלושה חודשים. לטעמי, מדובר בהיקף שאינו זניח ושיש בו – לכל הפחות – משום טרחה לנמען, קרי התובעת.

סוף דבר

בגין משלוח דברי הפרסומת כמפורט בכתב התביעה, יפצה הנתבע את התובעת בסך של 1,000 ₪ בצירוף הוצאות משפט בסך של 350 ₪.

הסכומים הנ"ל ישולמו בתוך שלושים ימים מיום קבלת פסק הדין, אחרת ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד לתשלום בפועל.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 ימים ממועד קבלת פסק הדין.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, י"ז שבט תשע"ז, 13 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-09-22285-09 גז נ' ארוסי

ליעד שגב, שופטת